

Folketingets Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalg

**ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN**

17. maj 2016

**Besvarelse af spørgsmål 212 alm. del stillet af udvalget den 21. april
efter ønske fra Rune Lund.**

**ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET**

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere artiklen "Kritik af Finanstilsyn: Holder hånden over selskaber" i Økonomisk Ugebrev nr. 14 - 17. april 2016.

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

I artiklen "Kritik af Finanstilsyn: Holder hånden over selskaber" stilles der spørgsmålstejn ved, om Finanstilsynet i tilstrækkelig grad tilgodeser forbrugernes interesser på pensionsområdet. Blandt andet kritiseres tilsynet for ikke at have fokus på forbrugernes interesser i forbindelse med overgangen fra garanterede produkter til markedsrenteprodukter og for ikke at behandle kundeklager.

Jeg har bedt om Finanstilsynets kommentarer til artiklen, som jeg henholder mig til. Finanstilsynet har oplyst følgende:

"Finanstilsynet fører et risikobaseret tilsyn og prioriterer derfor sager, hvor der er risiko for, at forbrugerne kan lide tab, og sager, der kan skade tilliden til de finansielle markeder. Tilsynet med forsikringsbranchen har til formål at sikre beskyttelsen af forsikringstagernes interesser.

Finanstilsynet har særligt fokus på den udvikling, der ses på pensionsmarkedet med overgang til markedsrenteprodukter, hvor den enkelte opsparer i højere grad bærer risikoen selv. Finanstilsynet udsendte således i december 2015 et fælles brev til bestyrelserne for livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Heri henledte Finanstilsynet bestyrelsernes opmærksomhed på hensynet til at sikre en robust investeringsstrategi.

I brevet pegede Finanstilsynet bl.a. på, at der over den seneste 10-årige periode er sket en betragtelig forskydning af pensionsopsparingsprodukterne fra produkter med høje nominelle garantier til produkter uden eller med begrænset garanti. Fra 2005 til 2014 er produkter med ingen garanti eller 0 pct. garanti således steget fra 12 pct. til 42 pct. af de samlede livsforsikringshensættelser, mens andelen af produkter med garanti over

4 pct. er faldet fra 57 pct. til 16 pct.

Finanstilsynet understregede i brevet, at produkter uden garantier, hvor kunden selv bærer investeringsrisikoen, kræver en større eksplicit stillingtagen til risikoprofil og investeringsstrategi. Det er i den forbindelse væsentligt at have for øje, at pensionsopsparing basalt set er et spørgsmål om at udbygge og forsvare indkomststrømme, som den fremtidige pensionist skal leve af. Investeringerne skal være sammensat på en sådan måde, at investeringsporteføljens forventede værdi og udvikling er robust over for fremtidige mulige stress-scenarier i forhold til de finansielle markeder og samfundsøkonomien og herved understøtter, at kunderne modtager de ydelser, som de er stillet i udsigt.

Finanstilsynet har i forlængelse heraf bedt virksomhedernes bestyrelser om at indsende en redegørelse for minimum de tre produkter, som bestyrelsen vurderer som mest væsentlige, repræsentative og kritiske i forhold til robustheden af investeringsstrategien. Finanstilsynets brev af den 22. december 2015 er vedlagt som bilag.

Herudover er der ved indsættelsen i 2014 af § 60 a, i lov om finansiell virksomhed og den i medfør heraf udstedte omvalgsbekendtgørelse (bekendtgørelse nr. 796 af 26. juni 2014) gennemført regler, der skal sikre, at kunder, som tager imod et tilbud om at blive flyttet fra et garanteret pensionsprodukt til et produkt uden garantier, får den økonomiske værdi af deres garanti overført til det nye produkt.

I tillæg til dette har Finanstilsynet afgjort en række sager omkring selskabernes urimelige behandling af kunderne og sager om god skik.

I forhold til det konkrete tilfælde, der nævnes i artiklen i Økonomisk Ugebrev, med de såkaldte ”tekniske grundlag”, som ikke var lagt ud på Finanstilsynets hjemmeside, er alle de anmeldte ”tekniske grundlag” nu offentligt tilgængelige på hjemmesiden.

I artiklen kritiseres Finanstilsynet for ikke at handle, når kunder klager til tilsynet. Det er i den forbindelse vigtigt at understrege, at der på forbrugerområdet er en arbejdsdeling mellem Finanstilsynet, Forbrugerombudsmanden og de finansielle ankenævn. Finanstilsynet skal sikre, at de finansielle virksomheder overholder reglerne om god skik og generelt giver deres kunder den information og rådgivning, som de har krav på. Hvis en virksomhed ikke følger reglerne, kan tilsynet påtale, at dette ikke er sket og påbyde virksomheden at ændre adfærd. Finanstilsynet kan derimod ikke pålægge virksomheden at udbetale erstatning eller tilbagebetale penge til sine kunder.

Her kan Finanstilsynet i stedet informere Forbrugerombudsmanden, som så

har mulighed for at anlægge en sag på vegne af de berørte kunder. Kunderne vil ligeledes kunne gå til et ankenævn. I sager, hvor Finanstilsynet har fastslået, at en finansiel virksomhed ikke har fulgt god skik reglerne, vil det styrke kundernes muligheder for at få gennemført et civilretligt krav.”

Med venlig hilsen

Troels Lund Poulsen